

III. Zo pať wabi a sporajo Boga k takem hupšchawěnu? Na to zomy k tšcheschemu wotgronisch.

A takem hupšchawěnu něsporaju Boga našče dobre statki.

Lež rownož ten fariseat tych samach se chwali: ga žějo Jesus weto wot nogo, až won nějo hupšchawjony hordował. Pšched tym hupšchawěnim jo ten złowek hišczi grěšnik, rowno ako ten żołnat běšcho, a ako taki nězhy ni won žedne dobre statki, kotarychž dla won mogł hupšchawjony hordowasch. Togodla žějo tež s. Pawoł (Gal. 2, 16): „My wěmy, až złowek něhordujo hupšchawjony pšches teje kasni statki, ale pšches tu wěru we Jesom Kristuša; togodla wěrimy my do Kristum Jesuša, aby my hupšchawjone hordowali pšches tu wěru we Kristuša, a niž pšches statki teje kasni, togodla až pšches teje kasni statki žedno schěło něhordujo hupšchawjone.“ Něhordujo pať pšches teje kasni statki žedno schěło hupšchawjone, ga něsporajo Boga k takem hupšchawěnu našcha sašlužba, ale nězo huschego. Ten fariseat se chwali s wojich dobrych statkow pšched Bogom a žějo: „Ja se sposchim dwojzhy sa tyžen, a sažaběschu schytkno, zož ja mam,“ won se chwali, až wězej žhy, něžli ta kasni měsch kšchěšcho; pšcheto we tej kasni něběšcho telik sposchěna pšchikasane, a ta žašetka dejascho se jano wot tych plodow togo pola dasch: weto žějo Jesus wot nogo, až won nějo hupšchawjony hordował.

A takem hupšchawěnu sporajo Boga wele wězej

jogo gnada, sa kotarejuž won žedno spodobane nad teju šmēršchu togo grěšnika nama, ale zo, aby jomu pomožone hordowalo. Dokulaž won pať teke jaden pšchawy